

saadan udvidet Undervisning, medens andre blev paa det lavere Stade. Jeg vil advare imod dette, advare imod det af Hensyn til den danske Lærerstand i dens Helhed, som ganske sikkert ikke vilde være glad ved noget saadant. Men jeg vil først og fremmest advare imod det af Hensyn til den danske Befolkning, som skal bruge de paagældende Lærere. Følgen vilde blive, at Befolkningen vilde bestrebe sig for at faa de førsteklases Lærere, altsaa dem med den omfattende Uddannelse. Derom er der slet ingen Tvivl. Det vil gaa i Befolkningen paa lignende Maade, som det gik i Lærerlønningsspørgsmaalet. Da dette Spørgsmaal blev drøftet herinde, indrettede man netop af Hensyn til Befolkningens Interesser to Lønsatser for Lærere. Hvorledes fastsatte Kommunerne ud over Landet saa deres Lærerlønninger? De lagde dem gennemgaaende op paa det højeste Niveau, fordi man ræsonnerede som saa: Gør vi ikke det, afskærer vi os fra at faa de bedste og dygtigste Lærere. Og dem vil Befolkningen nu en Gang have. Jeg er heller ikke i Tvivl om, at naar der fremtidig skal søges nye Lærere i Kommunerne, saa vil de ønske at faa de bedst uddannede Lærere, de kan faa. Saa megen Interesse har den danske Befolkning for sin Skole, og den skal vi ikke ved nogen Lovgivning svække. Vi vilde sikkert heller ikke en Gang kunne gøre det. Jeg er ked af den Bestemmelse i Lovforslaget, der gaar ud paa at nedsætte Optagelsesalderen fra det 18de til det 17de Aar. Jeg tror, det er et Fejlgreb. Jeg ser godt, at der kan siges en hel Del til Fordel derfor. Men jeg tror, der kan siges adskilligt mere til Fordel for at blive staaende ved 18 Aars Alderen. Jeg lægger overordentlig megen Vægt paa ikke alene, at Eleverne møder med gode Forkundskaber ved Optagelsen paa Seminariet, men ogsaa paa, at de møder saa modne som muligt, og et Aars højere Optagelsesalder vil paa det Alderstrin, hvorpaa de unge Elever, som her er Tale om, befinder sig, være af stor Betydning med Hensyn til Modenhedsgraden, det er derfor mig ikke nogen Tvivl om, og derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, om man ikke skulde blive staaende ved den nuværende Alder for Adgang til Optagelsesprøven.

Men har vi saaledes lagt Forholdene til Rette med Hensyn til en god Forberedelse hos den Ungdom, der skal optages paa Seminarierne, saa bliver det næste

Spørgsmaal dette, om vore nuværende Seminarielærere ogsaa vil kunne give en tilfredsstillende Undervisning, naar de stilles overfor den Ungdom, hvis Forudsætninger, saaledes som jeg har skitseret, i ikke ringe Grad er blevet højnet. Dette tør jeg naturligvis ikke besvare, dertil har jeg hverken Sagkundskab eller tilstrækkeligt Kendskab til Lærerpersonalet ved vore Seminarier, men jeg tør sige, at der under disse Forhold vil blive stillet overordentlig store Fordringer til Lærerskolernes Lærerpersonele; det er ganske givet. Jeg er endogsaa tilbøjelig til at mene, at der vil være adskillige af dem, som ikke vil kunne gøre Fyldest under disse Forhold. Jeg tror, det vil gælde paa dette Omraade, hvad en Skolemand paa et andet Omraade en Gang har sagt, at om der skal komme noget virkelig godt og frugtbringende ud af en Undervisning, beror paa, om Lærernes Ydeevne virkelig møder Elevernes Trang. Hvis man højner Elevernes Trang og Evne til at optage en omfattende Undervisning, er det givet, at man i samme Grad maa højne det Lærerpersonales Forudsætninger, som skal møde de nye Krav.

Endelig vil jeg sige to Ord om selve Seminarieundervisning og her understrege, at i mine Øjne maa Lærerskolernes Undervisning først og fremmest blive, hvad jeg har hørt en dygtig Seminarielærer kalde for „læreruddannende“; det synes jeg er rigtigt; og denne Form for Undervisning og dette Maal for Undervisning — det læreruddannende — maa begynde allerede paa Undervisningens første Stadium; derfor skal vi have den Optagelsesprøve og sikre os det gode Elevmateriale.

Der skal ikke gives Realskoleundervisning paa en Lærerskole. En Lærerskole er en Anstalt af en ganske særegen Art, forskellig fra alle andre Skolearter; og jeg kunde godt føje til, at den er vanskeligere at være Lærer i end nogen anden Skoleart, jeg kender, fordi det er et ganske ejendommeligt Elevmateriale, denne Skole rummer. Disse unge Mennesker, der har stor Trang til Undervisning, til Kundskabsoptagelse, er jo i en Alder, hvor de er stærkt kritisk udviklede, hvor Ungdom og Modenhed er blandet mærkeligt mellem hinanden; der skal en virkelig betydelig Lærerpersonele til for at komme til at veje tilstrækkeligt overfor disse. Derfor kan Formaalet for Lærerskolens Undervisning aldrig blive Indpiskning i Enkeltheder i en Række Undervisningsfag, i Sprog eller i Historie eller andet, eller Indpiskning af